GERARD MERCATOR'S
MAP OF THE WORLD (1569)

IN THE FORM OF AN ATLAS
IN THE MARITIEM MUSEUM „PRINS HENDRIK" AT ROTTERDAM

REPRODUCED ON THE SCALE OF THE ORIGINAL AND ISSUED
BY THE MARITIEM MUSEUM „PRINS HENDRIK" AND THE EDITORS OF IMAGO MUNDI
WITH AN INTRODUCTION BY
B. VAN 'T HOFF

FOREWORD BY C. NOOTEBOOM

ROTTERDAM/'s-GRAVENHAGE 1961

PUBLICATIES VAN HET MARITIEM MUSEUM „PRINS HENDRIK" NO. 6.
SUPPLEMENT NO 2 TO "IMAGO MUNDI".

2010 Ministerio de Cultura

Texto 2871

MUSEO NAVAL
BIBLIOTECA IMPRESOS
N.º INVENTARIO
Signatura 10/196 10012
Fecha de adq.
Precio

2010 Ministerio de Cultura

A 10012 6is
N° 002912

2010 Ministerio de Cultura

1

INTERNATIONAL HYDROGRAPHIC BUREAU MONACO

Inſpectori S

In hac orbis deſcriptione tria nobis curę fuerunt. Primum ſphęrę ſuperficiem ita in planum extendere, vt ſitus locorum tam ſecundum directionem diſtanti amq; veram q; ſecundum longitudinem latitudinemq; debitam vndequaq; inter ſe correſpondeant, ac regionum figurę in ſphera apparentes: quatenus fieri poteſt ſeruentur, ad quod noua meridianorum ad parallelos habitudine & ſitu opus fu it, quę enim a geographis hactenus editę ſunt conſcriptiones meridianorū cur uitate & ad inuicem inclinatione inidoneę ſunt ad nauigationes, in extremitatibus quoq; figuras ſituſq; regionum, propter obliquam meridianorum in parallelos inciden tiam, adeo mire diſtorquent vt agnoſci non poſſint, nec diſtantiarum rationes obſer uari. In marinis nauclerorum tabulis gradus longitudinū per omnes parallelos vſq; in polum creſcunt ſupra ſphęricam rationem, nam perpetuo æquales manent gra dibus æquatoris, at gradus latitudinum minime creſcunt, quare ibi quoq; diſtra hi enormiter figuras regionum neceſſe eſt, & vel longitudines ac latitudines, vel directiones diſtantiaſq; a vero aberrare, & cum magni ea cauſa errores commit tantur, ille caput eſt, quòd trium locorum inſcriptione ex vno æquinoctialis latere facta ſecundum triangularem vllam diſpoſitionem, ſi medius quilibet extremis iuſ ta directione & diſtantia reſpondeat, impoſſibile ſit extremos ſimiliter inter ſe reſpō dere, quibus conſideratis gradus latitudinum verſus vtrumq; polum paulatim auxi mus pro incremento parallelorum ſupra rationem quam habent ad æquinoctia lem, quo id conſequuti ſumus vt quomodocunq; quis duos tres pluresue locis inſcri bat, modo ex his 4: differentia longitudinis, differentia latitudinis, diſtantia, dire ctione, duo quælibet in vnoquoq; loco ad alterum collato obſeruet, recte ſe habebunt omnia in cuiuslibet loci ad quemlibet collatione, & nullus vſpiam error commiſ ſus reperietur, quem in vulgaribus nauclerorum tabulis multis modis, potiſſi mum in maioribus latitudinibus admitti neceſſe eſt. Alterum quod intendim

Of this reproduction, 150 numbered copies, plus 50 unnumbered copies which were not put on sale, have been printed

Il a été tiré de cette reproduction 150 exemplaires numérotés, plus 50 exemplaires hors commerce, non numérotés.

Nº 2

Colour Chart #13
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
2010 Ministerio de Cultura

dissęminatum est, secundam quę noua India dicitur, tertiam quę meridiano car dini subiacet. Harum posteriores duę veteribus ignotę penitus permanserunt, nisi forte noua India sit quę apud Platonem est Atlantis. Prima tametsi tota non fue rit a Ptolemeo in tabulas assumpta omnis tamen ambitus eius oceano terminari agnitus & maxima parte a veteribus descriptus est. Quod ad tabularę Pto: lemei descriptionem attinet, ex his quę de Gangis situ demonstrauimus in hoc ope re, constat eam comprehensis insulis quas ibi diximus ab orientali parte ad Thamū vsq; Cathai promontorium progredi, vbi (vt Melę placet) extremus Indię angulus, meridionalis lateris terminus initiumq; orientalis existit. A meridie hīc quidē ad Prasum Africę promontorium & Madagascar insulam, inde vero ad Hippodromū Aethiopię in medio sinu Hesperico terminatur. Septentrionalis orę extrema post Cimbrorum promontorium est Liuonia, sed assumptis simul insulis Scandia, Albio: ne, Hibernia, Ebudibus, Orcadibus, & Islandia, quam certum est esse Thulen ex Plin: lib: 2. cap: 75, & lib: 4. cap: 30, Solino cap: 25, & Pomp: Mela lib: 3. cap: 6. Reli: quus ambitus septentrionalis a Plinio transcensis Ripheis iugis describitur, & ex sinistro littore Scythici oceani Norvegiam Suediam & Finlandiam sub nomini bus Balthia Basilia Scandinauia & Eningia perlustrat lib: 4. cap: 13. sed tanq; in sulas, quod isthmum qui Finnicum sinum a Granduico distingit ignoraret. Dex trum littus prosequens lib: 6. cap: 13 primum post Hyperboreas gentes Lytarmē Ri phei montis promontorium ponit, deinde Arimpheos plurimasq; alias nationes quę circum mare Caspium eiusq; ostia sunt, putabat enim in oceanum Scythicum erumpere, postea cap: 17 residui littoris conditionibus & populis enarratis Tabin pro montorium superat, & per conuersam in orientem estiuum littorum faciem ad Se: ras procedit, deniq; in Indiam reuertitur. Quod item reliquum erat Africę a Pras so promontorio ad sinum Hespericum, Iubę regis testimonio circumnauigabile di cit lib: 6. cap: 29, assignatis etiam aliquot stationibus eius nauigationis qua ex

2010 Ministerio de Cultura

Nord ten Westen

Bor
Septe
Nord
mon

AVCTA ORBIS TERRA

uigantium emendat

310 320 330 340 350

Groclant insula cuius incolę Suedi sunt originę

Anno Domini 1500 Gaspar Corterealis Portogalensis nauigauit ad has terras speˢ rans a parte septentrionali inuenire transitum ad insulas Moluccas, perueniens autem ad fluuium quem a deuectis niuibus vocant Rio neuado, propter ingens frigus altius in septentrionem pergere destitit, perlustrauit autem littora in meridiem vsq; ad C: Razo.

Anno 1504 Britones primi inuenerunt littora nouę Francię circa ostia sinus S: Laurentij.

Anno 1524 Joannes Verrazzanus Florentinus nomine regis Gall: Francisci primi ex portu Diepa profectus 17 Martij ad littus meridionale nouę Francię peruenit circa 34 gradum latitud:, atq; inde versus orientem omne littus perlustrauit vsq; ad Britonum promonterium.

Anno 1534 duce classis Jacobo Cartier lustrata fuit noua Francia & proximo anno regi Gallię conquiri coept.

Circulus arcticus

Groen

Golfam de Merofro

Terra Corte realis

Estotilant

Drogeo, Dus Cornes Gallus

Frif lant

Fcaria

Neum prom:

Nu prom:

Sudi prom:

Diuer flu:

Fedor flu:

Nurdum pro:

Hic promont:

Fyste

Ysafiord

Talios

Anasiord

Foka

Snauel Jokel

Foglasker

Roeck

Duila

Ladeue

Sagueney flu:

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

BUREAU HYDROGRAPHIQUE
INTERNATIONAL
MONACO

2010 Ministerio de Cultura

fuit vt terrarum situs magnitudines locorumq; distantias iuxta ipsam veritatē quantum assequi licet exhiberemus, in hoc extremam diligentiam impendimus, marinas Castellanorum Portogalensiumq; tabulas, tum inter se, tum cum plerisq; nauigationibus impressis & scriptis conferentes, ex quibus omnibus equabiliter inter se conciliatis hanc terrarum dimensionem & situm damus, secundum ea quę hactenꝰ obseruata sunt & ad nostras manus peruenire potuerunt castigatissimam. Tertium quod tractandum suscepimus fuit: ostendere quę partes orbis & quousq; veteribus innotuerint, quo antiquę geographię limites non ignorentur, & priscis seculis suus honos deferatur. Dicimus autem tres esse distinctas continentes, primam e cuius medio creatum multiplicatumq; genus humanum in omnem vndiq; terram:

Ia Guinea quę ab ... drea Corsali Flore... o videtur dict' Terra de pice... inacoli. Fortu... ia hadij in... ila est Ptolomeo. si modo insula... est, nam ... terre insula an pars continentis australis ignotū adhuc est.

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

Reproduction of the original Chart of the World by Mercator, 1569,
in the Municipal Library at Breslau

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

REICHSDRUCKEREI

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura

Lantchidol mare

Beach *prouincia aurifera quam pauci ex alienis regionibus adeunt propter gentis inhumanitatem .*

Lucach *regnum*

Maletur *regnum in quo maxima est copia aromatum .*

Petan

Ferlech

Fansur

Lauа minor *diuisa*

Lambri

Bastman *in 8 est*

Dragoiam *regnum*

Samara

Iaua minor producit varia aromata Europæis nunquam visa, vt habet M. Paulus Ven: lib: 3. cap: 13 .

De meridiano continentis ad Iauam maiorem accessu .

Ludouicus Vertomannus lib: 3. Indiæ cap: 27 refert a latere meridiano Iauæ maioris versus austrum gentes esse quasdam quæ syderibus nostro septentrioni obuersis naulgant, idq; eousq; donec diem 4. horarum inueniant, hoc est in 6½ gradum latitudinis, atq; hæc ex ore naucleri sui Indi refert . M: Paul: Ven: autem coram huius continentis prouincias aliquot & insulas vidit, ac distantias annotauit vsq; ad Iauam minorem, quam neq; Burneo insulam, neq; aliquam maiori Iauæ orientalem esse (vt varie plerique opinantur) ex eo certissimo constat, quod illam ait vsquadeo in austrum declinare, vt neq; polus arcticus neq; stellæ eius, hoc est vrsa minor, videri possint & cap: 36 dicit in vno eius regno quod Samara dicitur neutram vrsam videri, quare considerato ambitu insulæ, quem ait 2000 miliarū esse, certum est borealem eius terminum 20 vt minimū gradum latitudinis australis superare . Colligimus ergo cōtinentē australem longe versus septentrionem excurrere & fretum quoddam cum Iaua maiore efficere; cui Jo: Mandeuillanus, autor licet alioqui fabulosus, in situ tamen locorum non contemnendus, consentit cap: 300 mare Rubrum iuxta Taprobanam & adiacentes regiones atq; insulas ab Oceano orientali secludi inquiens .

TINENTIS AV

STRALIS

130

Organum directorium

Primus meridianus & gradus latitudinum

Directionum gradus

Nord

Zuyd

Aequator & gradus differentiæ longitudinis

Oost

West

Zuyd oost Sirocco Sueste

Zuyd oost ten oosten Zapa

Reproduction du Planisphère original de Mercator, 1569,
de la Bibliothèque municipale de Breslau

2010 Ministerio de Cultura

2010 Ministerio de Cultura